

Prokuratora, że wyżej wskazany tryb postępowania administracyjnego w sprawach świadczeń pomocy materialnej o charakterze socjalnym jest obligatoryjny. Przy tym, jako tryb wprowadzony w drodze ustawy, nie może być on modyfikowany przepisami prawa niższego rzędu. Powyższe prowadzi do wniosku, że, jak słusznie zauważył Prokurator pkt 6 załącznika Nr 1 uchwały jest dotknięty istotnym naruszeniem prawa w rozumieniu art. 91 ustawy o samorządzie gminnym.

W tym stanie rzeczy, Sąd na podstawie art. 147 Ppsa orzekł jak w pkt 1 sentencji. O wykonalności zaskarżonego aktu Sąd orzekł na podstawie art. 152 Ppsa.

2927

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I-2.0911- 122/10

z dnia 1 czerwca 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami)

orzekam

nieważność §6 ust. 14 uchwały Nr XLI/293/2010 Rady Miejskiej w Wągrowcu z dnia 29 kwietnia 2010 r. w sprawie: przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Wągrowca - ze względu na istotne naruszenia prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 29 kwietnia 2010 r. Rada Miejska w Wągrowcu podjęła uchwałę Nr XLI/293/2010 Rady Miejskiej w Wągrowcu z dnia 29 kwietnia 2010 r. w sprawie: przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Wągrowca.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 11 maja 2010 r.

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały, stwierdził co następuje:

Uchwała została podjęta na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 ze zmianami).

Zgodnie ww. przepisem rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważnił radę gminy do określania szczegółowych zasad postępowania, jest zamknięty. Ustawodawca ustanowił, że wyliczenie zamieszczone w przepisie art. 4 ma charakter wyczerpujący, co oznacza, że nie wolno zamieszczać w niej postanowień, które wykraczałyby poza treść tego przepisu oraz, że

uchwała ta musi zawierać postanowienia odnoszące się do wszystkich punktów art. 4 cyt. wyżej ustawy. Takie rozwiązanie legislacyjne ma na celu uniknięcie dowolności w określaniu obowiązków, gdy zważy się, na zapis art. 10 ust. 2a tejże ustawy „że każde niewykonanie obowiązków określonych w regulaminie – podlega karze grzywny”.

Mając na względzie powyższe należy stwierdzić, że w przedmiotowej uchwale brakuje umocowania do nałożenia obowiązku wnikającego z §6 ust. 14 Regulaminu, nakładającego na organizatorów imprez masowych obowiązku zapewnienia wystarczającej ilości pojemników bądź kontenerów do gromadzenia odpadów, a także szaleatów przenośnych, a po zakończeniu imprezy doprowadzenie do stanu pierwotnego.

Organizatorów imprez masowych nie można uznać za właścicieli nieruchomości w rozumieniu art. 2 pkt. 4 ustawy, a tylko oni mogą być adresatami obowiązków mających na celu utrzymanie czystości i porządku na terenie gminy.

Organizatorzy imprez masowych nie należą też do podmiotów wymienionych w art. 5 ust. 2 -4, na które ustawa wprost nakłada określone obowiązki z zakresu utrzymania czystości i porządku.

W ocenie organu nadzoru, przepis uchwały w takim brzmieniu powoduje ingerencję w stosunki cywilnoprawne, których treść kształtowana jest w drodze umowy cywilnoprawnej. Obowiązki organizatora imprez masowych określa ustawa z dnia 20 marca 2009 roku o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 62 poz. 504), a zatem nie zachodzi konieczność ich ustalania w drodze aktu prawa miejscowego i nie ma ku temu podstaw prawnych w ustawie w postaci odpowiedniego upoważnienia.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być za-
skarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjne-
go w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w
terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośred-
nictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) *Piotr Florek*

2928

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO NR KN.I-3.0911-127/10

z dnia 17 czerwca 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 mar-
ca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r.
Nr 142, poz. 1591 ze zmianami)

orzekam

nieważność uchwały Nr XLV/290/10 Rady Miejskiej w Sierakowie z dnia 17 maja 2010 roku w sprawie ustalenia odpłatności za korzystanie ze świadczeń przedszkola publicznego prowadzonego przez Gminę Sieraków - ze względu na istotne naruszenia prawa.

UZASADNIENIE

W dniu 17 maja 2010 r. Rada Miejska w Sierakowie podjęła uchwałę Nr XLV/290/10 z dnia 17 maja 2010 roku w sprawie ustalenia odpłatności za korzystanie ze świadczeń przedszkola publicznego prowadzonego przez Gminę Sieraków. Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 26 maja 2010 r.

Powyższa uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) oraz art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 ze zmianami).

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem powyższej uchwały, stwierdził co następuje.

Powołany w podstawie prawnej uchwały art. 14 ust. 5 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty upoważnia radę gminy do ustalenia opłat za świadczenia prowadzonych przez gminę przedszkoli publicznych z uwzględnieniem art. 6 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, zgodnie z którym przedszkola publiczne prowadzą bezpłatne nauczanie i wychowanie w zakresie co najmniej podstawy programowej wychowania przedszkolnego.

Na podstawie §10 ust. 2 pkt 1 załącznika Nr 1 do rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 21 maja 2001 r. w sprawie ramowych statutów publicznego przedszkola oraz publicznych szkół (Dz. U. Nr 61, poz. 624 ze zmianami), czas przeznaczony na realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego jest nie krótszy niż 5 godzin dziennie.

Rada gminy nie może zatem ustalać w uchwale opłat za pobyt dziecka w przedszkolu publicznym, jeżeli realizuje ono jedynie podstawy programowe, ponieważ mieszczące się w tym zakresie świadczenia są bezpłatne. Opłata ustalona przez radę gminy w oparciu o art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty może dotyczyć jedynie świadczeń przekraczających te określone przez podstawę programową.

Rada Miejska w Sierakowie w §2 uchwały ustaliła, że: „Opłata, o której mowa w §1 ust. 2 nie obejmuje kosztów zajęć dodatkowych”. W opinii organu nadzoru tak sformułowany zapis uchwały należy uznać za niejasny i niewystarczający.

Ze sformułowania §2 uchwały należy wnioskować, iż przedszkole prowadzone przez gminę Sieraków przewiduje zajęcia dodatkowe, wykraczające poza podstawę programową wychowania przedszkolnego.

W tym przypadku należy jednak określić konkretne kwoty za konkretne świadczenia (ponieważ trzeba brać pod uwagę to, że nie każde dziecko będzie korzystało ze wszystkich świadczeń), a wyszczególnienie usług opiekuńczo – wychowawczych oraz cen za te usługi pozwoli dokonać wyboru poszczególnych dodatkowych (odpłatnych) świadczeń uwzględniając sytuację finansową rodziny.

Poza tym jest to istotne z tego powodu, że jedynie w ten sposób można zweryfikować, czy opłatą nie zostały objęte świadczenia bezpłatne.

Rada gminy ustalając opłatę na podstawie art. 14 ust. 5 ustawy o systemie oświaty za świadczenia przekraczające minimum programowe zobowiązana jest szczegółowo wykazać, za jakiego rodzaju